

عنوان مقاله:

نقش و جایگاه انسان بعنوان معمار در توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد حسین عابدی - دانشجوی دکترای معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

مهدی شهیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزاد شهر، ایران

خلاصه مقاله:

معماری پایدار یکی از بحث برانگیزترین موضوعات معماری معاصر است، این موضوع بعنوان مبحثی که عکس العمل منطقی در برابر مسایل و مشکلات بوجود آمده عصر صنعت بشمار می رود. یکی از مهمترین اهداف توسعه پایدار استفاده بهینه و بهره برداری درست و کارا از منابع پایه، طبیعی و نیروی انسانی برای تامین نیاز نسل فعلی و نسل های آینده می باشد. از این رو معماری بعنوان یک سامانه قوی و کاربردی، وظیفه مهمی را در این راستا به عهده گرفته است زیرا که 50 درصد مصرف انرژی جهان در این حوزه به مصرف رسیده و یا تلف می شود. با این تعریف در نظر گرفتن نقش انسان و همچنین معماری بعنوان فرایندی که منجر به پایداری می گردد از نکات مهم در اصلاح رابطه انسان، طبیعت و معماری می باشد. در این مقاله به بررسی نقش مهندسین معمار در معماری پایدار پرداخته و اینکه معمار با استفاده از اقلیم شناسی در مناطق خشک و نیمه خشک راهکاری مناسب جهت مرتفع کردن این معضل باید ارایه دهد بعنوان یک طراح سازه پایدار باید بتواند سازه را با محیطی که در آن واقع شده است مرتبط نماید. بهبود کیفیت معماری در طراحی پایدار در راستای نیل به یک هدف صورت می گیرد و آن هم آسایش است.

کلمات کلیدی:

معماری، توسعه پایدار، انرژی، سازه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560970>

